

មេរៀន ២ ការស្វែងរកដំណោះស្រាយ តាម បញ្ហាបាយរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ

"ខ្ញុំមានចិត្ត ត្រេកអរសប្បាយយ៉ាងខ្លាំង ខ្ញុំអាចហាមឃាត់និយាយតទល់នឹងខ្មាំងសត្រូវវិញ ខ្ញុំ មានអំណរយ៉ាងខ្លាំង ព្រោះព្រះអង្គសង្គ្រោះខ្ញុំ។" (គម្ពីរសំយ៉ូអែល ២:១)

តើពាក្យទាំងនេះ ស្តាប់ទៅដូចជាពាក្យដែលមកពីមនុស្សដែលមានក្តីអស់សង្ឃឹមខ្លាំងនៅក្នុងជីវិត ដែលប្រកបដោយបញ្ហាធ្ងន់ធ្ងរដែរឬទេ? ទេ! ស្តាប់ទៅ វាដូចទីបន្ទាល់របស់មនុស្សម្នាក់ដែលកំពុងរស់នៅ ប្រកបដោយភាពជោគជ័យ និង ទំនុកចិត្ត ដែលពេញដោយអំណរទៅវិញ។ វាជាសំដីរបស់នាងហាណា ដែលជីវិតរបស់នាងត្រូវ គាប់សង្កត់ជាមួយនឹងបញ្ហាជាច្រើន។ បញ្ហារបស់នាងគឺជាលទ្ធផលមកពី ការធ្វើ ជាប្រពន្ធម្នាក់ក្នុងចំណោមប្រពន្ធទាំងពីររបស់លោកអែលកាណា ហើយនាងមិនអាចមានកូនបាន។ ប្រពន្ធម្នាក់ទៀតបានសើចចំអកនាង ហើយធ្វើឲ្យជីវិតរបស់នាងវេទនាយ៉ាងខ្លាំង ព្រោះតែនាងជាស្រ្តីអា។ នាងហាណាត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយវិញ្ញាណភាពសោកសៅ ហើយបានជូតទឹកភ្នែកជាច្រើនដង ដោយសារតែបញ្ហាទាំងអស់នេះ។ នាងបរិភោគអាហារមិនសូវបាន ។ ភាពសោកសៅរបស់នាងក៏ជាបញ្ហា មួយសម្រាប់ប្តីរបស់នាងដែរ ដ្បិតលោកស្រឡាញ់នាងខ្លាំងណាស់។

តើស្រ្តីម្នាក់ដែលមានបញ្ហា យ៉ាងច្រើនយ៉ាងនេះ ជាមនុស្សម្នាក់ដែលអាចនិយាយពាក្យនៅក្នុងគម្ពីរ ១សំយ៉ូអែល ២:១? នាងបានយកបញ្ហារបស់នាងចូលទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់។ នាងតាំងចិត្តយ៉ាងជាក់ថា ព្រះជាម្ចាស់កំពុងតែទន្ទឹងរង់ចាំស្តាប់នាង។ ការតាំងចិត្តនេះបាននាំឲ្យមានសន្តិភាពនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ នាង តាំងពីមុនពេលដែលបញ្ហារបស់នាងត្រូវបានដោះស្រាយមកម្ល៉េះ។ "នាងក៏ចេញទៅ ហើយបរិភោគ ម្ហូបអាហារ ព្រមទាំងមានទឹកមុខស្រស់ស្រាយឡើងវិញ។" (គម្ពីរ១សំយ៉ូអែល ១:១៨) ។ ក្រោយមកព្រះជា ម្ចាស់បានប្រទានកូនប្រុសម្នាក់ដែលតែងតែ ប្រាថ្នាចង់បានតាំងពីយូរណាស់មកហើយ។ ជីវិតរបស់នាង បាន ត្រឡប់ទៅជាល្អ នៅពេលដែលនាងបានយកបញ្ហារបស់នាង ថ្វាយទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។ នៅក្នុងមេ រៀននេះ យើងនឹងសិក្សាអំពីបញ្ហាបាយរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទក្នុងការស្វែងរកដំណោះស្រាយសម្រាប់បញ្ហា របស់យើង។ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានជំនួយជាច្រើន សម្រាប់ឲ្យយើងស្វែងរកដំណោះស្រាយ។ ប្រសិនបើ យើងយកបន្ទុកដ៏ធ្ងន់របស់យើងថ្វាយទៅកាន់ទ្រង់ ជាមួយនឹងចិត្តស្មោះត្រង់ និង ស្តាប់បង្គាប់ យើងក៏ អាចនឹងនិយាយដូចជានាងហាណាដែរ ថា "ព្រះអម្ចាស់បានបំពេញអំណរនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំ!"

គម្រោងមេរៀន

- ក. ដោះស្រាយបញ្ហាអំពើបាប ដំបូងបង្អស់
- ខ. ឲ្យព្រះគម្ពីរធ្វើជាអ្នកនាំផ្លូវរបស់អ្នក
- គ. ប្រើប្រាស់ធនធានផ្សេងៗទៀតរបស់អ្នក

វគ្គបំណងមេរៀន

នៅពេលដែលអ្នកបានបញ្ចប់មេរៀននេះ អ្នកអាចនឹង៖

១. ដាក់គោលការណ៍ដែលបានផ្តល់ជូនសម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាអំពើបាប ទៅក្នុងស្ថានភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។
២. ផ្តល់មូលហេតុពីយ៉ាង អំពីមូលហេតុដែលព្រះគម្ពីរគួរតែជាអ្នកដឹកនាំរបស់យើងនៅក្នុងការស្វែងរកដំណោះស្រាយបញ្ហា។
៣. ស្គាល់ពីឧទាហរណ៍អំពីក្រឹត្យវិន័យដែលត្រូវបានល្មើស និង បញ្ហាដែលអាចបណ្តាលមកពីពួកវា។
៤. ចំណាំឥរិយាបថណាដែលផ្ទុយពី ឥរិយាបថដែលនឹងជួយអ្នកចៀសផុតពីបញ្ហាបាន។
៥. ប្រើព្រះគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១៣:៤-៨ ដើម្បីពន្យល់ថា តើអ្វីជាគ្លីស្រឡាញ់ ហើយអ្វីមិនមែនជាគ្លីស្រឡាញ់ និង អ្វីដែលគ្លីស្រឡាញ់ធ្វើ ហើយអ្វីដែលគ្លីស្រឡាញ់មិនធ្វើ។
៦. ដឹងតាមរយៈខគម្ពីរ អំពីរបៀបដែលការអធិស្ឋាន និង ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនឹងជួយអ្នកដោះស្រាយបញ្ហា។
៧. ជ្រើសរើសឧទាហរណ៍ ដែលអធិប្បាយពីការប្រើប្រាស់ សុភវិនិច្ឆ័យ ឬ ហេតុផល មកដោះស្រាយបញ្ហា។
៨. ស្គាល់ពាក្យពិតដែលទាក់ទងនឹង ការប្រើប្រាស់យ៉ាងសមស្រប នៃមនសិការ និង ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង។
៩. វិភាគវែកញែកពីអារម្មណ៍របស់អ្នក អំពីការស្វែងរកជំនួយពីអ្នកដទៃសម្រាប់បញ្ហារបស់ខ្លួន និង ប្រៀបធៀបអារម្មណ៍របស់អ្នកទៅជាមួយឥរិយាបថទាំងប៉ុន្មានដែលបានណែនាំនៅក្នុងមេរៀននេះ។

សកម្មភាពនៅក្នុងការសិក្សា

១. សូមអានគម្ពីរនិក្ខមនំ ២០:១-១៧ និង គម្ពីរម៉ាថាយ ជំពូក៥ដល់ ជំពូក៧ ដែលជាឯកសារយោងសម្រាប់មេរៀននេះ។ នៅពេលដែលអ្នកអានមេរៀនទៅមុខ សូមអានគម្ពីរទាំងអស់ដែលបានដាក់ឱ្យ។
២. សិក្សាមេរៀនទៅតាម ផែនការសិក្សាដែលបានផ្តល់ជូនហើយ នៅក្នុងសកម្មភាពការសិក្សាសម្រាប់មេរៀនទី១។
៣. បើកមើលពាក្យសំខាន់ៗទាំងឡាយណាដែលអ្នកមិនដឹង។ អ្នកនឹងរកឃើញវានៅក្នុងអក្ខរានុក្រមនៅចុងបញ្ចប់នៃសៀវភៅមេរៀននេះ។
៤. ធ្វើសំណួរនៃការប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួន ហើយផ្ទៀងផ្ទាត់ចម្លើយរបស់អ្នក។

ពាក្យសំខាន់

ការបំបិទ	មនសិការ	ការពិន័យ
ការទទួលស្គាល់	ល្មោភ	ទស្សនៈវិស័យ
ឥរិយាបថ	ការជំទាស់	គោលការណ៍
ជាប់ទោស	ញ្ញាណដឹង	ខាងឯផ្លូវចិត្ត
សារភាព	ការអានលំទោន	ឆាប់ប្រតិកម្ម

ក. ដោះស្រាយបញ្ហាអំពើបាបដំបូងបង្អស់

វត្ថុបំណងទី១. ដាក់គោលការណ៍ដែលបានផ្តល់ជូនសម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាអំពើបាប ទៅក្នុងស្ថាន ភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។

បញ្ហាដ៏ធំបំផុតដែលយើងរាល់គ្នានឹងត្រូវដោះស្រាយ គឺជាបញ្ហានៃអំពើបាប ហើយបញ្ហានេះក៏មានដំណោះស្រាយមួយផងដែរ! នៅក្នុងមេរៀនទី១ យើងបានអានខគម្ពីរខ្លះៗដែលប្រាប់យើងថា មនុស្សគ្រប់គ្នាសុទ្ធតែបានធ្វើអំពើបាប ថាគ្មាននរណាម្នាក់សុចរិត ហើយថាយើងទាំងអស់គ្នាសុទ្ធមានទោសនៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយសារបាបរបស់យើង។ យើងក៏បានឃើញផងដែរថា ការដាក់ទោសសម្រាប់អំពើបាបគឺជាសេចក្តីស្លាប់ ជាការផ្តាច់ចេញពីព្រះជាម្ចាស់ជារៀងរហូត។

មុនពេលដែលយើងអាចចូលទៅដោះស្រាយបញ្ហារបស់យើងផ្សេង ដោយទស្សនៈវិស័យត្រឹមត្រូវបាន ដំបូងយើងត្រូវដោះស្រាយបញ្ហាអំពើបាបសិន។ មុនពេលដែលយើងអាចជួយអ្នកដទៃស្វែងរកដំណោះស្រាយសម្រាប់បញ្ហាដែលពួកគេកំពុងប្រឈមមុខ យើងត្រូវបង្ហាញពួកគេថាពួកគេត្រូវដោះស្រាយបញ្ហាអំពើបាបនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេសិន។ ព្រះយេស៊ូគ្រិស្តគឺជាចម្លើយតែមួយគត់សម្រាប់បញ្ហានោះ។ យើងចូលមកកាន់ទ្រង់ និងទទួលបានការអត់ទោស តាមរយៈ *ការលន់ត្អូញ* និង *ជំនឿ*។ យើងរក្សាទំនាក់ទំនងរបស់យើងជាមួយទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់ និង ព្រះសង្គ្រោះរបស់យើង តាមរយៈ *ការស្តាប់បង្គាប់*។

ការលន់ត្អូញ

លំហាត់អនុវត្តទី១

១ ចូរអានគម្ពីរ១យ៉ូហាន ១:៩ និង គម្ពីរ រ៉ូម ១០:៩-១០ ។ តើរឿងពីរយ៉ាងដែលមនុស្សមានបាបត្រូវលន់ត្អូញ មានអ្វីខ្លះ?

២ តើមានរឿងអ្វីកើតឡើង នៅពេលដែលយើងលន់ត្អូញរបស់យើងទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់?

ការលន់ត្អូញមានការសុខចិត្តទទួលស្គាល់ថាយើងជាមនុស្សមានបាប ស្តាយក្រោយចំពោះអំពើបាបរបស់យើង និង យល់ព្រមថាយើងនឹងមិនប្រព្រឹត្តអំពើបាបទៀតទេ។ វាក៏ជាការទទួលស្គាល់ថាព្រះគ្រិស្តគឺជាព្រះអម្ចាស់ និង ជាម្ចាស់នៃជីវិតរបស់យើងផងដែរ។ វាគឺជាការសុខចិត្តទុកចិត្តថាយើងជីវិតរបស់យើងទាំងស្រុងទៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់។

ជំនឿ

លំហាត់អនុវត្តន៍

៣ តើអ្វីដែលមនុស្សមានបាបត្រូវតែជឿ? (ចូរមើលគម្ពីររ៉ូម ១០:៩)

ជាមួយនឹងការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅលើឈើឆ្កាង និង ការមានព្រះជន្មរស់ពីសុគតឡើងវិញ ព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ចប់ផែនការនៃការប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យមនុស្សជាតិអាចត្រឡប់ទៅរកទំនាក់ទំនងជាមួយទ្រង់ឡើងវិញ។ ព្រះគ្រីស្ទបានក្លាយជាការបង់ថ្លៃសម្រាប់បាបរបស់យើង។ ការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់គឺជាផ្នែកមួយយ៉ាងសំខាន់នៃផែនការរបស់ទ្រង់។ នៅក្នុងគម្ពីរ

១កូរិនថូស ១៥:១៧, ២១-២២។ យើងអានដូចតទៅនេះ៖

បើព្រះគ្រីស្ទមិនបានរស់ឡើងវិញទេ ជំនឿរបស់បងប្អូនគ្មានន័យអ្វីទាល់តែសោះ (គ្មានសង្ឃឹម) បងប្អូននៅតែជាប់បាបដដែល។...បើមនុស្សលោកត្រូវស្លាប់ព្រោះតែមនុស្សម្នាក់ គេក៏នឹង រស់ឡើងវិញដោយសារមនុស្សតែម្នាក់ដែរ។ មនុស្សទាំងអស់បានស្លាប់រួមជាមួយលោកអដាំយ៉ាងណាគេក៏នឹងរស់ឡើងវិញរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងនោះដែរ។

នៅពេលដែលយើងទទួលស្គាល់ថា ព្រះគ្រីស្ទបានយកឈ្នះលើសេចក្តីស្លាប់ និង ផ្ទុះមនុស្សស្លាប់យើងក៏ទទួលស្គាល់ថាទ្រង់បានប្រទានមធ្យោបាយឲ្យយើងទទួលបានការអត់ទោសសម្រាប់បាបរបស់យើង និង យកឈ្នះលើវាផងដែរ។ យើងជឿថាទ្រង់មានប្រទានភាពជួយយើងឲ្យឈ្នះលើសេចក្តីល្ងង់ និង រស់នៅក្នុងជីវិតបរិសុទ្ធមួយ។ យើងក៏ជឿថា ទ្រង់នឹងដឹកនាំជីវិតរបស់យើងនៅពេលដែលយើងដាក់ការទុកចិត្តរបស់អ្នកនៅក្នុងទ្រង់ ហើយជឿថា ទ្រង់នឹងរៀបចំយើងសម្រាប់ជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ចនៅឯនគរស្ថានសួគ៌ជាមួយទ្រង់។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៤ ហេតុអ្វីបានជាការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទមានសារៈសំខាន់ម៉្លេះសម្រាប់ការប្រោសលោះរបស់យើង? ចូរផ្សារភ្ជាប់រឿងនេះទៅជាមួយនឹងអំពើបាបរបស់លោកអដាំ។

ការស្តាប់បង្គាប់

នៅពេលដែលយើងបានលន់តួបារបស់យើង និង ទទួលស្គាល់ថាព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ ដែលរស់ឡើងវិញ និង ជាម្ចាស់របស់យើងហើយ យើងត្រូវរស់នៅក្នុងជីវិតដែលស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ និង ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ នេះគឺជារបៀបដែលយើងបង្ហាញក្តីស្រឡាញ់របស់យើងសម្រាប់ទ្រង់។ ព្រះយេស៊ូបានបញ្ជាក់ពីសារៈសំខាន់នៃការស្តាប់បង្គាប់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ទៅកាន់ពួកសាវ័កថា៖ “ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នាពិតជាត្រូវតាមបទបញ្ជារបស់ខ្ញុំ....អ្នកណាមានបទបញ្ជារបស់ខ្ញុំ និង ប្រតិបត្តិតាម គឺអ្នកនោះហើយដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ។ ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នកដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយ ខ្ញុំក៏ស្រឡាញ់អ្នកនោះដែរ....អ្នកណាស្រឡាញ់ខ្ញុំអ្នកនោះនឹងប្រតិបត្តិតាមពាក្យខ្ញុំ។” (គម្ពីរយ៉ូហាន ១៤: ១៥, ២១, ២៣)

នៅក្នុងចំណុចបន្ទាប់ទៀត យើងនឹងទៅកាន់សេចក្តីបង្រៀនខ្លះៗរបស់ព្រះយេស៊ូ និង មើលពីរបៀបដែលការស្តាប់បង្គាប់បទបញ្ជារបស់ទ្រង់ នឹងជួយយើងបញ្ចៀសបានបញ្ហាជាច្រើន និង រកឃើញដំណោះស្រាយសម្រាប់អ្នកដទៃផ្សេងទៀត។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៥ តើអ្នកបានដោះស្រាយបញ្ហារបស់អ្នកហើយឬនៅ? ចូរធ្វើការសាកល្បងខ្លួនឯង ដោយគូសគ្រឹស ទៅលើការឆ្លើយតបដ៏សមស្របសម្រាប់ប្រយោគនីមួយៗ។

	បាទ/ចាស	ទេ
ខ្ញុំឃើញថា មនុស្សគ្រប់គ្នាទាំងខ្ញុំផង សុទ្ធតែជាមនុស្សមានបាប។		
ខ្ញុំបានលន់តួអំពើបាបរបស់ខ្ញុំទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់។		
ខ្ញុំបានទទួលស្គាល់ថាព្រះយេស៊ូជាព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ។		
ខ្ញុំជឿថា ព្រះគ្រីស្ទបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ហើយបានប្រទានឲ្យខ្ញុំឈ្នះលើអំពើបាប សេចក្តីស្លាប់ និង ផ្លូវមនុស្សស្លាប់ ដោយការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។		
ខ្ញុំជឿថាប្រសិនបើព្រះគ្រីស្ទ អាចដោះស្រាយបញ្ហាអំពើបាបនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំបាន ទ្រង់ក៏អាចជួយខ្ញុំស្វែងរកដំណោះស្រាយសម្រាប់បញ្ហាផ្សេងទៀតរបស់ខ្ញុំបានដែរ។		
ខ្ញុំចង់ស្តាប់បង្គាប់ព្រះគ្រីស្ទ និង ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។		
ខ្ញុំជឿថាការស្តាប់បង្គាប់នឹងជួយខ្ញុំបញ្ចៀសបានបញ្ហាជាច្រើន។		

អ្នកនឹងទទួលបានបន្ថែមទៀត តាមរយៈការសិក្សាមុខវិជ្ជា មានជីវិតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទរបស់សាកលវិទ្យាល័យគូបល សរសេរដោយលោកដាវីឌ ខូនខេន ដែលសិក្សាកាន់តែស៊ីជម្រៅជាមួយនឹងបញ្ហាអំពើបាប និង ជំហានទាក់ទងនឹងដំណោះស្រាយរបស់វា។

ខ. ឲ្យព្រះគម្ពីរធ្វើជាអ្នកនាំផ្លូវរបស់អ្នក

រតុបំណងទី២ ផ្តល់មូលហេតុពីយ៉ាង អំពីមូលហេតុដែលព្រះគម្ពីរគួរតែជាអ្នកនាំរបស់យើង នៅក្នុងការស្វែងរកដំណោះស្រាយបញ្ហា។

ក្រោយពីយើងបានក្លាយជាគ្រិស្តបរិស័ទហើយ យើងមិនស្វែងរកដំណោះស្រាយណាផ្សេងដើម្បី រំដោះយើងឲ្យរួចពីកន្លែងលំបាកនោះទេ។ យើងស្វែងរកដំណោះស្រាយដែលមកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជា ម្ចាស់ ដែលស្ថិតស្ថេរជាប់ជាមួយរបៀបរបស់នៅរបស់គ្រិស្តបរិស័ទ។ របៀបដែលអ្នកជឿដែលជាគ្រិស្ត បរិស័ទដោះស្រាយបញ្ហារបស់ពួកគេគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់។

ទីមួយ គ្រិស្តបរិស័ទ បានប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះជីវិតដែលស្តាប់បង្គាប់ព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ ដូច្នេះ ដំណោះ ស្រាយដែលអាចកើតមានឡើងត្រូវតែ ធ្វើនៅក្នុងការបំភ្លឺដោយបទគម្ពីរ ជាពិសេសដោយសេចក្តីបង្រៀន របស់ព្រះយេស៊ូ និង សាវ័ករបស់ទ្រង់។ មានបទគម្ពីរជាច្រើន និយាយយ៉ាងច្បាស់ៗទៅលើប្រធានបទ នៃ សកម្មភាពត្រឹមត្រូវ និង សុចរិតទៀងត្រង់។ ដំណោះស្រាយដែលផ្ទុយពីបទគម្ពីរបានចែងគឺត្រូវតែ ច្រាន ចោល!

ទីពីរ ព្រះគម្ពីរគឺជា សៀវភៅក្បួនប្រតិបត្តិការរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់យើង។ នៅពេលដែល សហគ្រិន (អ្នកផលិត) លក់គ្រឿងម៉ាស៊ីនដ៏ស្មុគស្មាញមួយ គេផ្តល់ជូនមកជាមួយនូវ សៀវភៅក្បួន ប្រតិបត្តិការមួយក្បាល ដែលជាការណែនាំបកស្រាយពីរបៀបធ្វើឲ្យម៉ាស៊ីននោះធ្វើការបានល្អ។ គេត្រូវបាន ធ្វើតាមការណែនាំទាំងនេះ ប្រសិនបើចង់ឲ្យម៉ាស៊ីននោះធ្វើការបានសមស្រប។ នៅក្នុងរបៀបដូចគ្នានោះ ដែរ មនុស្សត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះជាម្ចាស់ ហើយទ្រង់ជ្រាបពីអ្វីដែលអាចធ្វើឲ្យជីវិតរបស់មនុស្ស ទទួលបានជោគជ័យ។ ព្រះគម្ពីរគឺជា “សៀវភៅក្បួនប្រតិបត្តិការ” ដែលទ្រង់បានប្រទានមកឲ្យ។ ការ ប្រមាថ (មិនព្រមទទួល) ឬ បដិសេធ ការណែនាំរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺជាការនាំរឿងរ៉ាវ និង បញ្ហាមកដាក់ ខ្លួនហើយ។ យើងបានឃើញនៅក្នុងមេរៀនទី១ ថា *ការមិនស្តាប់បង្គាប់គឺនាំមកនូវគ្រោះមហន្តរាយ!*

វាមិនអាចទៅរួចទេ ក្នុងការរៀបរាប់ពីបទគម្ពីរទាំងអស់ដែល និយាយអំពីរបៀបដែលយើងគួររស់ក្នុង ជីវិតរបស់យើង។ ពេលដែលយើងរៀនមុខវិជ្ជានេះទៅមុខទៀត និង ពិភាក្សាពីបញ្ហាផ្សេងៗដែលជាក់លាក់ យើងនឹងឃើញពីអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែងអំពីបញ្ហាទាំងនេះ ប៉ុន្តែមានការណែនាំជាទូទៅខ្លះទៀត អ្នក អាចឃើញមាននៅក្នុង ក្រឹត្យវិន័យទាំងដប់ប្រការ (គម្ពីរនិក្ខមនំ ២០:១-១៧) និង ការចែកចាយរបស់ព្រះ យេស៊ូនៅលើភ្នំ (គម្ពីរម៉ាថាយ ៥-៧) យើងក៏ចង់ពិចារណាខ្លះៗដែរ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៦ បកស្រាយយ៉ាងខ្លីៗ អំពីមូលហេតុពីរយ៉ាងដែលព្រះគម្ពីរត្រូវតែជាមគ្គុទេសក៍របស់យើង។

.....

.....

ក្រឹត្យវិន័យទាំងដប់ប្រការ

វត្ថុបំណងទី៣ ស្គាល់ពីឧទាហរណ៍អំពីក្រឹត្យវិន័យដែលត្រូវបានលើស និង បញ្ហាដែលអាច បណ្តាលមកពីពួកវា។

មានសេចក្តីបង្រៀនដ៏ពេញនិយមមួយដែលនិយាយថា ៖ “ តាំងពីពេលព្រះយេស៊ូបានបង់ថ្លៃ សម្រាប់ទោសនៃអំពើបាបរបស់យើងហើយ យើងលែងស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់ ហើយយើងមានសេរីភាព ពេញលេញ ក្នុងការរស់នៅក្នុងជីវិតតាមជម្រើសរបស់យើង” ។ វាគឺជារឿងពិត ដែលព្រះគ្រិស្តបានរំដោះ យើងឲ្យរួចផុតពីចំណងនៃបាប ប៉ុន្តែសូមវិភាគពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់នៅក្នុងគម្ពីរម៉ាថាយ ៥:១៧-១៨៖

សុំកុំនឹកស្មានថាខ្ញុំមកលុបបំបាត់គម្ពីរវិន័យ ឬគម្ពីរព្យាករណ៍ចោលឡើយ។ ខ្ញុំមិនមែនមកលុប បំបាត់ទេ គឺខ្ញុំមកធ្វើអោយគម្ពីរមានអត្ថន័យពេញលក្ខណៈទៅវិញ។ ខ្ញុំសុំប្រាប់អោយអ្នក រាល់គ្នា បានដឹងច្បាស់ថា ដរាបណាផ្ទៃមេឃ និងផែនដីនៅស្ថិតស្ថេរដរាបនោះគ្មានក្បៀស ឬបន្ទុកណាមួយក្នុង គម្ពីរវិន័យ*ត្រូវរលុបបាត់ឡើយ គឺគម្ពីរទាំងមូលនឹងនៅស្ថិតស្ថេររហូតដល់ទីបំផុត។

ព្រះគ្រិស្តមិនមែនមកបំបាត់ច្បាប់សីលធម៌របស់ព្រះជាម្ចាស់នោះទេ ប៉ុន្តែ ទ្រង់ប្រទានឲ្យពួកយើងនូវ អំណាចក្នុងការស្តាប់បង្គាប់តាមច្បាប់ទាំងនោះវិញ ។ ឥឡូវនេះសូមយកពេល ដើម្បីអានគម្ពីរ និក្ខមនំ ២០:១-១៧ និង គម្ពីរម៉ាថាយជំពូក៥ ទៅដល់ជំពូក ៧។ អ្នកនឹងឃើញថាព្រះគ្រិស្តរំពឹងឲ្យអ្នកដើរតាម ទ្រង់ ជាអ្នកអង្កេតដ៏ប្រុងប្រយ័ត្ននៃក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់ និង ឲ្យបានលើសពីនេះទៀតនៅក្នុងការប្តេជ្ញាចិត្ត បញ្ចៀសអ្វីៗដែលអាចនាំឲ្យមាន ការមិនស្តាប់បង្គាប់។

គោលបំណងនៅក្នុងមេរៀននេះ គឺចង់ជួយអ្នកស្វែងរកដំណោះស្រាយបញ្ហារបស់អ្នក។ ដើម្បីឲ្យ មានគ្រឹះមូលដ្ឋានសមស្របនៅក្នុងការប្រឈមមុខជាមួយនឹងបញ្ហារបស់អ្នក តាមទស្សនៈវិស័យរបស់ គ្រិស្តបរិស័ទ អ្នកត្រូវតែដឹងពីអ្វីដែលព្រះគម្ពីរនិយាយថាជាជំនួយរបស់អ្នក។ ដើម្បីជាចំណុចចាប់ផ្តើម យើងនឹងប្រៀបធៀបក្រឹត្យវិន័យទាំងដប់ប្រការ (ច្បាប់សីលធម៌របស់ព្រះជាម្ចាស់) ជាមួយនឹង ខគម្ពីរដែល ទាក់ទងនៅក្នុងកណ្តាគម្ពីរសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី។ ខគម្ពីរនេះ និយាយអំពីអាកប្បកិរិយារបស់យើង ជាអ្វីដែលយើង ធ្វើ។ ចូរស្វែងរក ខគម្ពីរនីមួយៗ នៅក្នុងព្រះគម្ពីររបស់អ្នក ហើយអានវាដោយយកចិត្តទុកដាក់។

<p>ក្រឹត្យវិន័យទាំងដប់ប្រការ</p> <p>គម្ពីរនិក្ខមនំ ២០:៣-១៧</p>	<p>ឧត្តម្ភិសម្ព័ន្ធមេត្រិច្ឆិដែលទាក់ទង</p> <p>គម្ពីរម៉ាថាយ ១៩:១៧-១៩; គម្ពីររ៉ូម ១៣:៨-១០; គម្ពីរ១កូរិនថូស ៦:៩-១១</p>
<p>១. ខ៣ មិនត្រូវគោរពព្រះណាផ្សេង ក្រៅពី យើងឡើយ</p>	<p>គម្ពីរម៉ាកុស ១២:២៩-៣០</p>
<p>២. ខ៤-៥ មិនត្រូវធ្លាក់រូបអ្វី ឬយកវត្ថុដែលជា តំណាងអ្វីមួយ មិនត្រូវក្រាប ថ្វាយបង្គំប្រព្រះទាំងនោះ ឬគោរព បំរើប្រព្រះទាំងនោះឡើយ។</p>	<p>គម្ពីរម៉ាថាយ ៤:១០; គម្ពីរ១យ៉ូហាន ៥:២១</p>
<p>៣. ខ៧ មិនត្រូវយកព្រះនាមរបស់ព្រះ អម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ទៅប្រើឥត បានការនោះឡើយ</p>	<p>គម្ពីរម៉ាថាយ ៥:៣៣-៣៧; គម្ពីរម៉ាថាយ ៦:៩; គម្ពីរយ៉ាកុប ៥:១២; គម្ពីរយ៉ាកុប ៣:១០</p>
<p>៤. ខ៨ ចូររំលឹកថ្ងៃសប្តិទ* ហើយញែកថ្ងៃ នោះជាថ្ងៃដ៏វិសុទ្ធ</p>	<p>គម្ពីរ លូកា ៤:១៦; គម្ពីរហេប្រី ១០:២៥ (គួរគិតសម្គាល់ផងដែរថា៖ ព្រះយេស៊ូបានរស់ពី ស្លាប់ឡើងវិញ នៅក្នុងថ្ងៃដំបូងនៃសប្តាហ៍។ ចាប់ តាំងពីថ្ងៃនោះមក មានគ្រិស្តបរិស័ទជាច្រើន បាន ញែកថ្ងៃនោះជាថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់។ សូមមើលគម្ពីរ កិច្ចការ ២០:៧; គម្ពីរវិវរណៈ ១:១០)</p>
<p>៥. ខ១២ ចូរគោរពមាតាបិតារបស់អ្នក</p>	<p>គម្ពីរម៉ាថាយ ១៥:៤; គម្ពីរអេភេសូ ៦:១; គម្ពីរកូឡូស ៣:២០; គម្ពីរ១ធីម៉ូថេ ៥:១-២</p>
<p>៦. ខ១៣ កុំសម្លាប់មនុស្ស។</p>	<p>គម្ពីរម៉ាថាយ ៥:២១-២៥; ១៩:១៧-១៩; គម្ពីររ៉ូម ១៣:៨-១០; គម្ពីរ១ពេត្រុស ៤:១៥</p>
<p>៧. ខ១៤ កុំប្រព្រឹត្តអំពើធិកក្សត់។</p>	<p>គម្ពីរទីតុស ១:៦; គម្ពីរម៉ាថាយ ៥:២៧-២៨, ៣១- ៣២; ១៩:៤,៩; គម្ពីររ៉ូម ៧:៣; គម្ពីរ១កូរិនថូស ៦:៩</p>

<p>ក្រឹត្យវិធីនាំដល់ប្រការ</p>	<p>ឧត្តរសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មីដែលចាត់ទុក</p>
<p>៨. ខ១៥ កុំលួចប្លន់គេ។</p>	<p>គម្ពីរម៉ាថាយ ១៩:១៨; គម្ពីររ៉ូម ១៣:៩; គម្ពីរអេភេសូ ៤:២៨; គម្ពីរ១ពេត្រុស ៤:១៥</p>
<p>៩. ខ១៦ កុំធ្វើសាក្សីក្លែងក្លាយ ដែលនាំអោយអ្នកដទៃមានទោស</p>	<p>គម្ពីរម៉ាថាយ ៥:៤៣-៤៤; ១៩:១៨; គម្ពីរកូឡូស ៤:៦; គម្ពីរទីតុស ២:៨; គម្ពីរយ៉ាកុប ៣:២-១០</p>
<p>១០. ខ១៧ កុំលោភលន់ចង់បានផ្ទះរបស់អ្នកដទៃ កុំលោភលន់ចង់បានប្រពន្ធគេ ឬក៏លោភលន់ចង់បានអ្នកបំរើប្រុស អ្នកបំរើស្រី គោ លា ឬអ្វីផ្សេងទៀត ដែលជាប់របស់គេឡើយ</p>	<p>គម្ពីរម៉ាកុស ១២:៣១; គម្ពីររ៉ូម ១៣:១០; គម្ពីររ៉ូម ១៥:១-២; គម្ពីរកាឡាទី ៥:១៤; គម្ពីរយ៉ាកុប ២:៨</p>

លំហាត់អនុវត្ត

៧ ចូរកំណត់សម្គាល់ប្រាប់ថា តើក្រឹត្យវិន័យមួយណាដែលត្រូវបានគេល្មើស ប្រាប់ពីបញ្ហាដែលអាចកើតមានឡើងដោយសារតែអាកប្បកិរិយាខាងក្រោមនេះ៖

អាកប្បកិរិយា	ក្រឹត្យវិន័យដែលត្រូវបានល្មើស	លទ្ធផលដែលអាចកើតមានឡើង
ក) ការងាររបស់លោកយ៉ូសែបក្លាយ ជាជឿនដែលសំខាន់ជាងគេនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់ គឺសំខាន់លើសពីទំនាក់ទំនងរបស់គាត់ជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ ឬគ្រួសាររបស់គាត់ទៅទៀត។		
ខ) មិត្តម្នាក់របស់ហេនរី បានលួចក្រដាសប្រឡង ហើយបានឲ្យច្បាប់ចម្លងមួយទៅឲ្យគាត់ ដើម្បីឲ្យគាត់អាចនឹងដឹងចម្លើយមុនពេលដែលគាត់ធ្វើការប្រឡងនៅក្នុងថ្នាក់របស់គាត់។		
គ) លោកហូមេរ បានទាក់ចិត្តជាមួយនឹងស្រ្តីដែលរៀបការហើយម្នាក់ ដែលគាត់ធ្វើការជាមួយ ហើយគាត់បានមិនស្មោះត្រង់ជាមួយនឹងប្រពន្ធរបស់គាត់។		
ឃ) នាងម៉ាថេរី មានចិត្តច្រណែនព្រោះអ្នកជិតខាងរបស់នាងមានឡានថ្មីមួយគ្រឿង។ នាងដើរប្រាប់មិត្តភក្តិរបស់នាងថា គាត់បានឡាននោះមកដោយអំពើទុច្ចរិត។		

៨ ចូរដាក់លំហាត់នេះទៅក្នុងបញ្ហានៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ឬ បញ្ហារបស់មនុស្សដទៃទៀតដែលអ្នកស្គាល់។ ចូរសរសេរពីអាកប្បកិរិយាដែលបង្កើតឲ្យមានបញ្ហានៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រាមួយទៀតរបស់អ្នក កំណត់សំគាល់ថាតើក្រឹត្យវិន័យមួយណាដែលត្រូវបានល្មើស ហើយប្រាប់ថាតើបញ្ហាអ្វីដែលជាលទ្ធផលដែលបានមកពីអាកប្បកិរិយានោះ។

ព្រះជាម្ចាស់មិនបានប្រទានក្រឹត្យវិន័យទាំងនេះមក ដើម្បីឲ្យយើងក្លាយជាទាសកររបស់ទ្រង់នោះទេ។ ទ្រង់បានប្រទានពួកវាមកឲ្យយើង ព្រោះទ្រង់ជ្រាបថា ការស្តាប់បង្គាប់តាមបទបញ្ញត្តិទាំងនេះអាចជួយយើង ជៀសផុតពីបញ្ហាជាច្រើន និង មានជីវិតមួយដ៏រីករាយ និង បរិបូណ៌។

ឥរិយាបថ “ជា”

វត្ថុបំណងទី៤. ចំណាំឥរិយាបថណាដែលជួយពី ឥរិយាបថដែលនឹងជួយអ្នកចៀសផុតពីបញ្ហាបាន។

ថ្ងៃមួយខ្ញុំបានឮ ការសន្ទនាអំពីស្ត្រីម្នាក់ ដែលបានផ្លាស់ទីលំនៅរបស់នាង ជាច្រើន គឺឡម៉ែត្រពីផ្ទះដើមរបស់នាង។ មានមនុស្សម្នាក់បាននិយាយថា “អ្នកស្រី អ៊ី បានប្តូរទៅនៅទីនោះដោយសារតែនាងមិនសប្បាយចិត្ត”។

មិត្តម្នាក់ទៀតបានតបទៅវិញថា “នាងនៅតែមិនសប្បាយចិត្ត នៅទីនោះ ព្រោះតែនាងត្រូវតែយកខ្លួនឯងទៅជាមួយដែរ!”

មិត្តម្នាក់នោះបាននិយាយពីសេចក្តីពិតដ៏សំខាន់មួយ។ ប្រសិនបើឥរិយាបថរបស់អ្នកមិនត្រឹមត្រូវនោះទេ គ្មានដំណោះស្រាយ ពីក្បែរណាមួយដែលអាចជាជំនួយជានិរន្តរ៍ សម្រាប់បញ្ហានោះបានឡើយ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកចូលទៅប្រឈមមុខជាមួយបញ្ហារបស់អ្នកដោយឥរិយាបថមួយដែលត្រឹមត្រូវ អ្នកអាចរំពឹងបាននូវជ័យជម្នះលើបញ្ហានោះបាន ទោះបីជាដំណោះស្រាយដែលស្របបំណងរបស់អ្នកកើតមានឬ អត់ក៏ដោយ។

ព្រះយេស៊ូមានរឿងជាច្រើនដែលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលអំពីឥរិយាបថ។ គម្ពីរសុភមង្គលដ៏ពិត ដែលជាផ្នែកមួយនៃសេចក្តីបង្រៀនរបស់ទ្រង់នៅលើភ្នំ ដែលជាជឿយៗត្រូវបានគេហៅថា “ឥរិយាបថ ជា” ព្រោះវាបានរៀបរាប់ពីអ្វីដែលយើងគួរតែធ្វើខ្លួនជា។

ប្រសិនបើអ្នកបានសិក្សាមុខវិជ្ជាដំបូងនៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សានេះ គឺ ភាពពេញវ័យរបស់គ្រិស្តបរិស័ទ សរសេរដោយលោករីក ហ្វ្រៃត (Rick Howard) នោះអ្នកនឹងបានគិតពិចារណាពីសេចក្តីបង្រៀន អំពីសុភមង្គលដ៏ពិតរួចហើយ (2007, 157)។ សេចក្តីបង្រៀននេះត្រូវបានគេកត់ត្រាទុកនៅក្នុងគម្ពីរម៉ាថាយ ៥:៣-១០ ។ ទាំងនេះគឺជាឥរិយាបថនៃដួងចិត្ត និង លក្ខណៈដែលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនឹងបង្កើតឲ្យមាននៅក្នុងអស់អ្នកជឿដែលអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់ធ្វើការនៅក្នុងគេ។

លំហាត់អនុវត្ត

៩ នៅក្នុងលំហាត់នេះ យើងនឹងសង្ខេបអំពីមតិរបស់លោកវិក ហ្សាត ទៅលើសុភមង្គលដ៏ពិតនីមួយៗ នៅជួរខាងឆ្វេង ។ នៅក្នុងជួរខាងស្តាំ យើងនឹងរៀបរាប់ឥរិយាបថដែល ផ្ទុយពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូបាន បង្រៀន។ ចូរផ្ដល់ឥរិយាបថខុសឆ្គងនីមួយៗទៅជាមួយនឹងឥរិយាបថត្រឹមត្រូវដែលផ្ទុយនឹងវា។ តើ អ្នកអាចឃើញពីរបៀបដែល ឥរិយាបថខុសឆ្គង អាចជាប្រភពនៃបញ្ហា ឬ របៀបដែលវាអាចធ្វើឲ្យ បញ្ហាដែលមានស្រាប់កាន់តែធ្ងន់ឡើងៗដែរឬទេ? (សូមមើលគម្ពីរ ម៉ាថាយ៥:៣-១០)

ក) ខ៣៖ អ្នកដាក់ចិត្តក្រឡាត់ គឺជា ឥរិយាបថពីងផ្អែកលើព្រះជាម្ចាស់	១) ដោយចេតនា (ចង់ដើរផ្លូវខ្លួន ឯង)
ខ) ខ៤៖ អ្នកដែលសោកសៅ គឺជាឥរិយាបថ នៃការរងទុក្ខដោយអំពើបាបដែលបណ្តាល ឲ្យមានការសារភាព និង ការលន់ក្ល។	២) មិនស្តាប់បង្គាប់
គ) ខ៥៖ អ្នកមានចិត្តស្ងួតបូក គឺជាឥរិយាបថ បន្ទាបខ្លួន និង ចុះចូលជាមួយព្រះជាម្ចាស់។	៣) អំណាច
ឃ) ខ៦៖ អ្នកដែលស្រេកឃ្លានសេចក្តីសុចរិត គឺជា ឥរិយាបថនៃការស្តាប់បង្គាប់។	៤) ឯករាជ្យ
ង) ខ៧៖ អ្នកមានចិត្តមេត្តាករុណា គឺជាឥរិយាបថនៃ ការលើកលែងទោស។	៥) គ្មានសង្ឃឹម
ច) ខ៨៖ អ្នកមានចិត្តបរិសុទ្ធ គឺជាឥរិយាបថភាព បរិសុទ្ធ។	៦) ពេញដោយបាប
ឆ) ខ៩៖ អ្នកកសាងសន្តិភាព គឺជាឥរិយាបថរបស់ មនុស្សដែលចង់បង្កើតសន្តិភាព (សូមមើល គម្ពីរ យ៉ាកុប ៣:១៧-១៨)	៧) មិនចេះអត់ទោស
ជ) ខ១០៖ អ្នកដែលត្រូវគេបៀតបៀនព្រោះតែបាន ធ្វើតាមសេចក្តីសុចរិត គឺជាឥរិយាបថនៃការជឿ ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងគ្រប់រឿងទាំងអស់។	៨) អ្នកបង្កបញ្ហា

សេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាគន្លឹះ

រតុបំណងទី៥ ប្រើព្រះគម្ពីរ ១កូរិនថូស ១៣:៤-៨ ដើម្បីពន្យល់ថា តើអ្វីជាគ្រឹះស្រឡាញ់ ហើយអ្វីមិនមែនជាគ្រឹះស្រឡាញ់ និង អ្វីដែលគ្រឹះស្រឡាញ់ធ្វើ ហើយអ្វីដែលគ្រឹះស្រឡាញ់មិនធ្វើ។

នៅគ្រប់កន្លែងក្នុងព្រះគម្ពីរ សេចក្តីស្រឡាញ់ត្រូវបានបង្ហាញថាជាគន្លឹះ ស្វែងរកដំណោះស្រាយសម្រាប់គ្រប់បញ្ហាទាំងអស់។ មានគ្រាមួយ មនុស្សម្នាក់បានទូលសួរព្រះយេស៊ូថា៖ “ក្នុងបណ្តាបទបញ្ជា* ទាំងអស់ តើបទបញ្ជាណាសំខាន់ជាងគេ?” (គម្ពីរម៉ាកុស ១២:២៨) ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបយ៉ាងដូច្នេះ៖

នេះជាបទបញ្ជាទីមួយ៖ “ត្រូវស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកអោយអស់ពីចិត្តគំនិត អស់ពីស្មារតី អស់ពីប្រាជ្ញា និងអស់ពីកម្លាំងកាយ”។ រីឯបទបញ្ជាទីពីរមានចែងថា “ត្រូវស្រឡាញ់បងប្អូនឯទៀតអោយបានដូច ស្រឡាញ់ខ្លួនឯង”។ គ្មានបទបញ្ជាណាសំខាន់ជាងបទបញ្ជាទាំងពីរនេះទេ” ។ (គម្ពីរម៉ាកុស ១២:១៩-៣១)

លំហាត់អនុវត្តន៍

១០ ចូរអានគម្ពីរ១កូរិនថូស ១៣:៤-៨ ហើយសរសេរនៅក្នុងចន្លោះដែលត្រឹមត្រូវ អំពីអ្វីជាគ្រឹះស្រឡាញ់ និង អ្វីដែលមិនមែនជាគ្រឹះស្រឡាញ់ ព្រមទាំង អ្វីដែលគ្រឹះស្រឡាញ់ធ្វើ និង អ្វីដែលគ្រឹះស្រឡាញ់មិនធ្វើ។

អ្វីដែលជាគ្រឹះស្រឡាញ់	អ្វីដែលមិនមែនជាគ្រឹះស្រឡាញ់	អ្វីដែលគ្រឹះស្រឡាញ់ធ្វើ	អ្វីដែលគ្រឹះស្រឡាញ់មិនធ្វើ
.....			
.....			
.....			
.....			

សាកគិតអំពីបញ្ហាទាំងអម្បាលម៉ាន ដែលអាចនឹងត្រូវបានបញ្ចៀសឲ្យផុត បើសិនយើងប្តេជ្ញាចិត្តដើម្បីបង្ហាញគ្រឹះស្រឡាញ់ដូចដែលលោកប៉ូលបានរៀបរាប់នោះ! នោះគឺជាឥរិយាបថដែលព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យឲ្យយើងមាន ហើយប្រសិនបើយើងមានវាហើយ ហើយមិនចាំបាច់បារម្ភអំពីការធ្វើល្មើសច្បាប់នោះទេ។ នៅក្នុងគម្ពីររ៉ូម ១៣:៨-១០ លោកសាវ៉ែកប៉ូលបានសំដែងដូច្នេះ៖

មិនត្រូវជំពាក់អ្វីនរណា ក្រៅពីជំពាក់សេចក្តីស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកនោះឡើយ ដ្បិតអ្នកណា
 ស្រឡាញ់អ្នកដទៃ អ្នកនោះប្រតិបត្តិតាមក្រឹត្យវិន័យ*ពេញលក្ខណៈ ព្រោះមានសេចក្តីចែង ទុក
 មកថា «កុំប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ កុំសម្លាប់មនុស្ស កុំលួចទ្រព្យសម្បត្តិគេ កុំមានចិត្តលោភលន់»
 ព្រមទាំងមានបទបញ្ជាដទៃទៀតដែលសរុបមកក្នុងពាក្យតែមួយនេះថា៖ «ចូរស្រឡាញ់បងប្អូនឯ
 ទៀតៗ អោយបានដូចស្រឡាញ់ខ្លួនឯងដែរ»។ អ្នកមានចិត្តស្រឡាញ់មិនដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់
 ចំពោះបងប្អូនឯទៀតឡើយ ដ្បិតសេចក្តីស្រឡាញ់ធ្វើអោយក្រឹត្យវិន័យបាន ពេញ
 លក្ខណៈ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

- ១១ ព្រះគ្រីស្ទបំពេញក្រឹត្យវិន័យជាមួយនឹង.....
- ១២ យើងអាចបំពេញក្រឹត្យវិន័យជាមួយនឹង.....

យើងបានអធិប្បាយខ្លីៗអំពីរបៀបដែលព្រះគម្ពីរផ្តល់ឲ្យយើងនូវមគ្គុទេសក៍ សម្រាប់ការដោះស្រាយ
 បញ្ហា នៅក្នុងចំណុចនេះ។ អ្នកអាចនឹងត្រូវបកមកមើលមេរៀនទាំងនេះវិញ នៅពេលដែលយើងសិក្សាមុខ
 វិជ្ជានេះបន្តទៅមុខទៀត ហើយអ្នកត្រូវបន្តមើលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដើម្បីស្វែងរកចម្លើយសម្រាប់បញ្ហាជាក់
 លាក់។ សេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូ និង ពួកសាវ័ក គឺពោរពេញដោយ ការណែនាំជាក់ស្តែងសម្រាប់
 ជីវិតរៀងរាល់ថ្ងៃរបស់យើង ហើយយើងអាចទទួលបានកាន់តែច្រើនពីការអានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់
 រៀងរាល់ថ្ងៃ និង យកសេចក្តីពិតនៅក្នុងនោះទៅអនុវត្តនៅស្ថានភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង។

គ. ប្រើប្រាស់ធនធានផ្សេងៗទៀតរបស់អ្នក

ការអធិស្ឋាន និង ការនាំផ្លូវពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ

រតុបំណងទី៦. ដឹងតាមរយៈខគម្ពីរ អំពីរបៀបដែលការអធិស្ឋាន និង ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនឹងជួយ
 អ្នកដោះស្រាយបញ្ហា។

នៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់អ្នកមួយនេះ ព្រះជាម្ចាស់អង្គទ្រង់ផ្ទាល់ នឹងជួយដោះស្រាយបញ្ហា
 របស់អ្នក។ អ្នកអាចយកបញ្ហានោះទៅថ្វាយព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈ ការអធិស្ឋាន ហើយទ្រង់នឹងបង្ហាញ
 ដំណោះស្រាយឲ្យអ្នកឃើញដើម្បីបានដឹងថាអ្វីដែលអ្នកត្រូវតែធ្វើ ឬ ទ្រង់អាចនឹងធ្វើការតាមកាលៈទេសៈ
 ដើម្បីឲ្យបញ្ហានោះត្រូវបានដោះស្រាយតាមរបៀបផ្សេងទៀត។ ដើម្បីទទួលបានទំនាក់ទំនងប្រភេទនេះ
 ជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ ចូរបង្កើតទម្លាប់ទាក់ទងជាមួយទ្រង់ឲ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួន។

លំហាត់អនុវត្ត

១៣ ចូរអានឧក្រិដ្ឋដែលមាននៅក្នុងជួរស្តាំ ។ សំគាល់នូវអ្វីដែលឧក្រិដ្ឋនីមួយៗ ផ្តល់ឲ្យជារបៀប ដែលការអធិស្ឋាននឹងជួយយើង។ បន្ទាប់មកចូរផ្ដល់ឧក្រិដ្ឋនីមួយៗទៅជាមួយរបៀបដោះស្រាយ បញ្ហាដែលនៅក្នុងជួរខាងឆ្វេង។

.....ក) យកឈ្នះលើសេចក្ដីល្ងង់

១) គម្ពីរ១កូរិនថូស ១៦:១

.....ខ) ទទួលបានអំណរ

២) គម្ពីរម៉ាថាយ ២៦:៤១

.....គ) បង្កើតឲ្យមានការស៊ូទ្រាំ

៣) គម្ពីរយ៉ាកុប ៥:១៣

.....ឃ) ទទួលបានកម្លាំង

៤) គម្ពីរអេភេសូ ៦:១៨

.....ង) ដោះស្រាយទុក្ខវេទនា (ទុក្ខលំបាក)

៥) គម្ពីរយ៉ូហាន ១៦:២៤

គម្ពីរយ៉ូហាន ១៦:១៣ បានសន្យាថា ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនឹងនាំផ្លូវអ្នកនៅក្នុងសេចក្ដីពិតទាំងអស់។ អ្នកក៏អាចពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណ ក្នុងការដឹកនាំផ្លូវប្រចាំថ្ងៃរបស់អ្នក។ *ទ្រង់នឹងតែងតែដឹកនាំអ្នក យោងទៅតាមគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរជានិច្ច។*

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គជាចង្អៀងបំភ្លឺដំណឹង ទូលបង្គំ និងជាពន្លឺបំភ្លឺផ្លូវរបស់ទូលបង្គំ។

ទូលបង្គំសូមសន្យាដោយឥតងាកឆ្គងថា ទូលបង្គំនឹងប្រតិបត្តិតាមវិន័យ ដ៏សុចរិតដែលព្រះអង្គ បង្គាប់មក។ (គម្ពីរទំនុកតម្កើង ១១៩:១០៥-១០៦)

ការអធិស្ឋានជាញឹកញាប់ ដែលថ្វាយការសរសើរតម្កើង និង ការអរព្រះគុណ ត្រូវមានភ្ជាប់ជាមួយ នឹងការស្តាប់បង្គាប់ផងដែរ។ យើងធ្លាប់បាននិយាយអំពីការស្តាប់បង្គាប់ពីមុនរួចមកហើយ។ នៅក្នុងឧក្រិដ្ឋដែលអ្នកទើបតែនឹងបានអាន តើអ្នកបានសំគាល់ឃើញថា អ្នកនិពន្ធបានផ្សារភ្ជាប់ពន្លឺសម្រាប់បំភ្លឺផ្លូវរបស់គាត់ ទៅជាមួយនឹង ការដែល គាត់នឹងរក្សាក្តីសន្យារបស់គាត់ ថានឹងស្តាប់បង្គាប់ការណែនាំរបស់ព្រះជាម្ចាស់រហូតដល់ថ្ងៃប្រទេស។ ការអធិស្ឋានដែលទទួលបានការឆ្លើយតប និង ការស្តាប់បង្គាប់ គឺមានទំនាក់ទំនងគ្នាទៅវិញទៅមក។ បញ្ហាដែលមិនអាចដោះស្រាយបាន អាចនឹងត្រូវបានដោះស្រាយតាមរយៈការអធិស្ឋាន!

លំហាត់អនុវត្ត

១៤ ចូរអានគម្ពីរលូកា ១២:១២ គម្ពីរយ៉ូហាន ១៤:២៦ និង គម្ពីរ១កូរិនថូស ២:១៣ ហើយចូរបកស្រាយពីអ្វីដែលខគម្ពីរទាំងនេះប្រាប់យើង ថាព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនឹងធ្វើសម្រាប់យើង។

សុភវិនិច្ឆ័យ(ការត្រិះរិះឆ្លើយ) នឹង ហេតុផល

រក្សាបំណងទី៧ ជ្រើសរើសឧទាហរណ៍ ដែលអធិប្បាយពីការប្រើប្រាស់ សុភវិនិច្ឆ័យ ឬ ហេតុផល មកដោះស្រាយបញ្ហា។

ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានលទ្ធភាពសម្រាប់ ការពិចារណារឿងពិតជាក់ស្តែង និង ការធ្វើការវិនិច្ឆ័យ។ ទ្រង់ប្រាកដជារំពឹងឲ្យយើងប្រើប្រាស់សមត្ថភាពនេះហើយ។ អ្នកប្រហែលជាបានប្រើប្រាស់សុភវិនិច្ឆ័យ និង រកហេតុផល មកដោះស្រាយបញ្ហាច្រើនជាងរាល់ថ្ងៃ។ តាមពិតទៅ វាក្លាយទៅជាដំណើរការមួយដដែលៗ ដែលអ្នកអាចនឹងមើលរំលង។

ឧទាហរណ៍ មិត្តរបស់ខ្ញុំម្នាក់ មានបញ្ហាជាមួយនឹងក្មេងៗជិតខាងរបស់នាង។ មានក្មេងប្រាំពីរនាក់ មានទម្លាប់មកលេងនៅក្នុងផ្ទះរបស់នាងរាល់ព្រឹក ជាមួយកូនទាំងពីរនាក់របស់នាង ហើយពួកគេតែងតែនៅទីនោះពេញមួយថ្ងៃ ។ ដំបូង នាងថាគិតពីរឿងរ៉ាងទាំងអស់៖

- ១. វាជារឿងល្អ ដែលកូនរបស់នាងនៅជិតៗ ដើម្បីឲ្យនាងដឹងថាពួកគេកំពុងតែធ្វើអ្វី។
- ២. កូនរបស់នាងត្រូវការ នៅក្បែរក្មេងៗទៀតៗ ឲ្យបានញឹកញាប់។
- ៣. ការដែលមានក្មេងជាច្រើនមកលេងនៅក្នុងផ្ទះរបស់នាងពេញមួយថ្ងៃ គឺគួរឲ្យរំខាន និង មិនស្រួលសម្រាប់នាងទេ។

មានដំណោះស្រាយតាមសុភវិនិច្ឆ័យមួយចំនួន សម្រាប់បញ្ហាមួយនេះ។ មិត្តរបស់ខ្ញុំបានប្រើប្រាស់ការត្រិះរិះរបស់នាងមកកំណត់ពេលវេលាដែលក្មេងៗអាចមកលេងនៅក្នុងផ្ទះរបស់នាងបាន។ នាងបានជ្រើសរើសដំណោះស្រាយយ៉ាងសាមញ្ញមួយសម្រាប់បញ្ហានេះ។

យើងក៏ធ្លាប់បានឆ្លងកាត់ ពេលខ្លះដែលដំណោះស្រាយរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ពិតជាមិនធម្មតាទេ សម្រាប់បញ្ហារបស់យើង! ទ្រង់អាចនឹងនាំអ្នកទៅក្នុងផ្លូវដែលមនុស្សឯទៀត មិនងាយស្រួលក្នុងការស្វែងយល់នោះឡើយ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ សម្រាប់ស្ថានភាពធម្មតានៅក្នុងជីវិត សុភវិនិច្ឆ័យ និង សមត្ថភាពក្នុងការរកហេតុផលរបស់យើង គឺជាឧបករណ៍ដ៏សំខាន់ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហា។

លំហាត់អនុវត្ត

- ១៥ តើដំណោះស្រាយណាខ្លះ នៅខាងក្រោមនេះ ដែលអ្នកគិតថាជាដំណោះស្រាយមិនសមហេតុផលសម្រាប់បញ្ហាដែលទើបតែបានលើកឡើងនៅខាងលើនោះ?
- ក) ស្តីបន្ទោសម្តាយរបស់ក្មេងទាំងនោះ ដែលមិនបានឃាត់កូនៗឲ្យនៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួនឯង។
 - ខ) រៀបចំជាមួយនឹងម្តាយក្មេងឯទៀតៗ ដើម្បីឲ្យកូនៗរបស់ពួកគេបានលេងនៅក្នុងផ្ទះ ផ្សេងៗជា រៀងរាល់ថ្ងៃ។
 - គ) មិនអនុញ្ញាតឲ្យកូនរបស់នាង នៅលេងនៅក្នុងផ្ទះនោះទៀត ដើម្បីឲ្យក្មេងៗដទៃឈប់មកទីនោះ ទៀត។
 - ឃ) ប្រាប់ក្មេងៗឯទៀតថា ពួកគេអាចមកលេងនៅក្នុងផ្ទះរបស់នាងបានដរាបណាគេបានសុំការអនុញ្ញាតពីនាងជាមុនសិន។
- ១៦ តើឧទាហរណ៍ណាខ្លះខាងក្រោមនេះ ជាឧទាហរណ៍នៃការប្រើប្រាស់សុភវិនិច្ឆ័យ និង ហេតុផលសម្រាប់ដោះស្រាយរបស់យើង។ ចូរគូសរង្វង់ជុំវិញអក្សរដែលនៅខាងមុខចម្លើយរបស់អ្នក។
- ក) សិក្សារៀនសូត្រដោយយកចិត្តទុកដាក់ ដើម្បីប្រឡងជាប់។
 - ខ) បង្កើតដោះសារ ចំពោះកំហុសដ៏ឆោតល្ងង់ដែលយើងបានធ្វើ។
 - គ) សម្រាក ក្រោយពីធ្វើការយ៉ាងនឿយហត់។
 - ឃ) ឆ្លងផ្លូវទៅម្ខាងទៀត ដើម្បីគេចមុខពីមនុស្សដែលមានចិត្តអាក្រក់។
 - ង) សុំទោស នៅពេលដែលអ្នកបាន ធ្វើឲ្យមនុស្សម្នាក់ទាស់ចិត្ត។
 - ច) រង់ចាំទិញនាឡិកាថ្មីមួយ ក្រោយពេលដែលបង់រឹកយប់ត្រឡប់ៗរួចរាល់។
 - ឆ) នៅឲ្យឆ្ងាយពីមនុស្សដែលមានឥទ្ធិពលមិនល្អមកលើយើង។

មនសិការ និង ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង

រតុបំណងទី៨. ស្គាល់ពីពាក្យពិតដែលទាក់ទងនឹង ការប្រើប្រាស់យ៉ាងសមស្រប នៃមនសិការ និង ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង។

មនសិការគឺជាពាក្យដែលយើងប្រើប្រាស់ដើម្បីហៅ សម្លេង ឬ “អារម្មណ៍” មួយនៅក្នុងយើងដែលប្រាប់យើងថាអ្វីដែលល្អ និង អ្វីដែលអាក្រក់។ មានពេលខ្លះមនសិការរបស់អ្នកអាចជាគ្រឿងជំនួយអ្នកដោះស្រាយបញ្ហា។ ខ្ញុំនិយាយ ពេលខ្លះ ព្រោះប្រសិនបើអ្នកព្រងើយកន្តើយ ចំពោះមនសិការរបស់អ្នកសារបស់វាក៏នឹងមិនច្បាស់លាស់ដែរ។ រឿងដ៏គួរឲ្យសោកស្តាយនេះ ត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុង គម្ពីររ៉ូម១: ១៨-៣២។ រឿងនេះត្រូវបានបកស្រាយនៅក្នុងខទី២៨៖ “ដោយពួកគេយល់ថា មិនបាច់ស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងច្បាស់ ព្រះអង្គក៏បណ្តោយគេទៅតាមគំនិតឥតពិចារណារបស់ខ្លួន គឺអោយគេប្រព្រឹត្តអំពើដែលមិនត្រូវប្រព្រឹត្ត។” នៅពេលដែលមនសិការរបស់អ្នកបញ្ចេញសញ្ញាប្រកាសអាសន្ន ហើយអ្នកនៅតែព្រងើយកន្តើយ នោះអ្នកកំពុងតែប្រើប្រាស់វាខុសហើយ។

ប្រសិនបើអ្នកទូលសូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ នាំផ្លូវអ្នក និង ប្រសិនបើអ្នកស្តាប់បង្គាប់សេចក្តីបង្រៀនរបស់ទ្រង់ អ្នកអាចពឹងផ្អែកលើមនសិការរបស់អ្នក ក្នុងការដាស់តឿនអ្នកអំពីអ្វីដែលខុសឆ្គងបាន។ ប្រសិនបើអ្នកឆាប់ទទួលអារម្មណ៍ដឹង ពីការដាស់តឿននៃមនសិការរបស់អ្នក នោះអ្នកនឹងមានអារម្មណ៍ថាមានទោសនៅពេលណាដែលអ្នកបានធ្វើរឿងខុសឆ្គង ហើយអ្នកនឹងទូលសូមការលើកលែងទោសពីព្រះជាម្ចាស់ជាមិនខាន។ រក្សាមនសិការរបស់អ្នកឲ្យឆាប់ទទួលអារម្មណ៍ដឹង ដោយការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើ សម្លេងដាស់តឿននៅក្នុងវា! ក្រោយមកទៀត វាអាចជាឧបករណ៍ដ៏មានតម្លៃក្នុងការជួយអ្នកដោះស្រាយបញ្ហា។ វានឹងជួយអ្នកឲ្យដឹងថាតើដំណោះស្រាយមួយណាដែលគួរតែច្រានចោល។

មានបីផ្នែកដែល *ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង* មានភាពចាំបាច់នៅក្នុងការបញ្ចៀសបញ្ហា ឬ ដោះស្រាយបញ្ហាដែលមានស្រាប់ ដែលយើងបាននាំមកដាក់លើខ្លួនឯង។ វាគឺជាការគ្រប់គ្រង *គំនិត ពាក្យសំដី* និង *អាកប្បកិរិយា* ។ ខ្ញុំបានផ្សារភ្ជាប់ទៅជាមួយនឹង មនសិការ ព្រោះមនសិការរបស់អ្នកនឹងដាស់តឿនអ្នកនៅពេលដែលអ្នកទន់ខ្សោយនៅក្នុងផ្នែកទាំងអស់។

គំនិត គឺជាឫសគល់នៃពាក្យសំដី និង សកម្មភាពមកខាងក្រៅ។ ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនថា ការសម្លាប់មនុស្សមានឫសគល់របស់វា នៅក្នុងគំនិត និង ពាក្យសំដីដែលមានកំហឹង ឯអំពីកំផឺត ចាប់ផ្តើមជាមួយការគិតមិនស្អាតស្អំ (គម្ពីរម៉ាថាយ ៥:២១-៣០)។ គំនិតរបស់អ្នកគឺស្ថិតនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងដោយផ្ទាល់របស់អ្នក។ អ្នកអាចបដិសេធមិនរស់នៅក្នុងគំនិតដែលនឹងនាំអ្នកទៅរកបញ្ហាបាន។ ចូរធ្វើតាមសេចក្តីបង្រៀននៅក្នុង ២គម្ពីរ៖

ជាទីបញ្ចប់ បងប្អូនអើយ សូមបងប្អូនគិតតែអំពីអ្វីៗដែលពិត ថ្លៃថ្នូរ សុចរិត បរិសុទ្ធ គួរអោយស្រឡាញ់ គួរអោយគោរព និងគំនិតណាដែលល្អឥតខ្ចោះ គួរអោយកោតសរសើរ។
(គម្ពីរក្លិល ៤:៨)

មធ្យោបាយមួយដើម្បីដាក់ការគិតល្អៗទៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នកគឺ ត្រូវអានសៀវភៅដែលជំរុញចិត្ត និងជួយអ្នក។ មានសៀវភៅគ្រិស្តបរិស័ទល្អៗជាច្រើន ដែលអាចផ្តល់ការយល់ដឹងជ្រៅជ្រះទៅក្នុងបញ្ហា និងបទពិសោធន៍របស់គ្រិស្តបរិស័ទដទៃទៀត។ នៅពេលដែលខ្ញុំអានសៀវភៅបែបនោះ និង រៀនពីរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់បាននាំផ្លូវ អ្នកដទៃក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហារបស់គេ ខ្ញុំទទួលបានការលើកទឹកចិត្តថា ទ្រង់ក៏នឹងនាំផ្លូវខ្ញុំដូចគ្នា។ គ្រិស្តបរិស័ទគួរតែមានការប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះជម្រើស សៀវភៅ ទស្សនាវដ្តី កម្មវិធីទូរទស្សន៍ ឬ វីទេយ៍ និង ការកំសាន្តតាមបែបផ្សេងៗ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចគ្រប់គ្រងគំនិតរបស់ពួកគេដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។

ការគ្រប់គ្រង *ពាក្យសំដី* ប្រហែលជាភិក្ខុការដ៏ពិបាកបំផុតមួយ។ លោកសាក្សីយ៉ាកុបប្រាប់យើងនៅក្នុងគម្ពីរយ៉ាកុប ៣:២ ថា៖ “យើងទាំងអស់គ្នាតែងតែធ្វើខុសជាច្រើន។ អ្នកណាតែងធ្វើខុសដោយពាក្យសំដី អ្នកនោះជាមនុស្សគ្រប់លក្ខណៈ អាចត្រួតលើខ្លួនឯងទាំងមូលបាន។” ចូរអានខទី៣ ដល់ខទី១២ នៅក្នុងជំពូកនេះដែរ។ ខទាំងនេះបញ្ជាក់ឲ្យឃើញថា អណ្តាតអាចជាអាវុធដ៏គ្រោះថ្នាក់យ៉ាងណា។ ប្រាកដណាស់ វាអាចបង្កបញ្ហាដ៏ធំសម្រាប់យើង ប្រសិនបើយើងមិនគ្រប់គ្រងវាទេនោះ។

លំហាត់អនុវត្ត

- ១៧ ចូរអានគម្ពីរសុភាសិត ១០:១៩; ១៧:២៨ និង ៣០:៣២។ តើសារបន្ទូលនៅក្នុងគម្ពីរនេះគឺជាអ្វី? ចូរជ្រើសរើសចម្លើយត្រឹមត្រូវ។
- ក) មិនត្រូវនិយាយជាមួយអ្នកណាដែលឆ្លាតវៃជាងអ្នកឡើយ។
 - ខ) ប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះអ្វីដែលអ្នកនិយាយ ត្រូវគ្រប់គ្រងអណ្តាត។
 - គ) អ្នកអាចបង្ហាញ ថាអ្នកឆ្លាតវៃយ៉ាងណា ដោយការនិយាយអ្វីដែលនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក។
- ១៨ តើសារបន្ទូលដែលនៅក្នុងគម្ពីរសុភាសិត ២១:២៣ និង ១០:១៤។

ទាំងនេះគឺជាលទ្ធផលខ្លះៗដែលបានមកពីការមិនគ្រប់គ្រងអណ្តាត៖

១. វាបំបែកបំបាក់មិត្តភក្តិ (គម្ពីរសុភាសិត ១៦:២៨)៖ “អ្នកអុជអាលរមែងបំផ្លាញមិត្តភាព។”
២. វាបង្កឲ្យមានរបួសធ្ងន់ (គម្ពីរសុភាសិត ១៨:៨)៖ “ពាក្យសំដីរបស់មនុស្សអុជអាល ប្រៀបដូច ជាចំណីយ៉ាងឆ្ងាញ់ជាប់ក្នុងចិត្ត។”
៣. វាបង្កឲ្យមានជំលោះរវាងបងប្អូន (គម្ពីរសុភាសិត ៦:១៦, ១៩)៖ “មានអំពើ...ដែលព្រះអម្ចាស់មិនសព្វព្រះហឫទ័យ ...ធ្វើជាសាក្សីក្លែងក្លាយ ដែលពោលពាក្យមិនពិត និងការបង្កជំលោះបំបាក់បំបែកបងប្អូន។”

នៅពេលដែលអ្នកបានរៀនគ្រប់គ្រងគំនិត និង ពាក្យសំដីរបស់អ្នកបានល្អហើយ អ្នកក៏អាចនឹងគ្រប់គ្រងអាកប្បកិរិយារបស់អ្នកបានល្អប្រសើរផងដែរ។ នៅក្នុងការធ្វើរឿងទាំងនេះ អ្នកត្រូវការជំនួយពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ព្រោះនិស្ស័យបាបរបស់អ្នកអាចនាំអ្នកឲ្យធ្វើអ្វីដែលខុសឆ្គងបាន។ លោកសាក្សីក្លែងបានដឹងពីរឿងនេះ ។ លោកបានពិភាក្សាអំពីវានៅក្នុងគម្ពីរ រ៉ូម ៧:១៨-១៩ និង ២៤:២៥៖

ដ្បិតខ្ញុំដឹងថា អ្វីៗដែលល្អមិនស្ថិតនៅក្នុងខ្ញុំទេ ពោលគឺមិនស្ថិតនៅក្នុងខ្ញុំដែលមាននិស្ស័យលោកីយ៍ទេ។ ខ្ញុំមានឆន្ទៈនឹងធ្វើអំពើល្អ តែខ្ញុំគ្មានសមត្ថភាពនឹងប្រព្រឹត្តអំពើល្អបានឡើយ។ ខ្ញុំមិនប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ដែលខ្ញុំចង់ធ្វើនោះទេ តែបែរជាប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ដែលខ្ញុំមិនចង់ធ្វើទៅវិញ។

ខ្ញុំវេទនាណាស់! តើនរណានឹងដោះលែងខ្ញុំអោយរួចពីរូបកាយ ដែលតែងតែស្លាប់នេះ បាន? សូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាអម្ចាស់នៃយើង!

លំហាត់អនុវត្ត

១៩ ចូរគូសរង្វង់ជុំវិញអក្សរនៃប្រយោគត្រឹមត្រូវដែលទាក់ទងនឹង មនសិការ និង ការគ្រប់គ្រងខ្លួន ឯង។

- ក) មនសិការរបស់ខ្ញុំគឺជា “សម្លេងនៅខាងក្នុង” មួយដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានមកឲ្យខ្ញុំដើម្បី នាំផ្លូវខ្ញុំបែរចេញពីបាប។
- ខ) នៅពេលដែលខ្ញុំបដិសេធមនសិការរបស់ខ្ញុំ វានឹងនៅតែផ្តល់សញ្ញាដាស់តឿងយ៉ាងច្បាស់មក កាន់ខ្ញុំ អំពីអ្វីដែលខុសឆ្គង។
- គ) ខ្ញុំអាចទុកចិត្តមនសិការរបស់ខ្ញុំ ក្នុងការផ្តល់សញ្ញាត្រឹមត្រូវមកឲ្យខ្ញុំ ដរាបណាខ្ញុំអនុញ្ញាត ឲ្យព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនាំផ្លូវ និង បង្រៀនខ្ញុំ។
- ឃ) អ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ និង ធ្វើ មានឫសគល់របស់វា នៅក្នុងអ្វីដែលខ្ញុំគិត។
- ង) អ្វីដែលខ្ញុំអាន និង ស្តាប់ គ្មានឥទ្ធិពលនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំជាញឹកញយនោះទេ។
- ច) ប្រសិនបើខ្ញុំរៀនគ្រប់គ្រងអណ្តាតរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងគ្មានបញ្ហាអ្វី ក្នុងការគ្រប់គ្រងផ្នែកផ្សេងៗទៀត នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំឡើយ។
- ឆ) ខ្ញុំត្រូវការប្រទានភាពរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចអនុវត្តការ គ្រប់គ្រងខ្លួនឯងបានយ៉ាងជោគជ័យ។

អ្នកដទៃ

រតុបំណងទី៩ វិភាគអ្វីកំព្រើកពីអារម្មណ៍របស់អ្នក អំពីការស្វែងរកជំនួយពីអ្នកដទៃសម្រាប់បញ្ហា របស់ ខ្លួន និង ប្រៀបធៀបអារម្មណ៍របស់អ្នកទៅជាមួយឥរិយាបថទាំងប៉ុន្មានដែល បានណែនាំនៅក្នុងមេរៀននេះ។

បញ្ហាជាច្រើនរបស់អ្នកអាចត្រូវបានដោះស្រាយ ដោយការដើរតាមមនសិការ ការប្រើប្រាស់ សុភវិនិច្ឆ័យ និង ហេតុផល។ អ្នកអាចរកឃើញដំណោះស្រាយសម្រាប់បញ្ហាឯទៀតតាមរយៈការអធិស្ឋាន និង ការនាំផ្លូវរបស់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ពេលខ្លះបញ្ហាមួយ អាចធ្ងន់ឡើង និង មានលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួន ដែលអ្នកគួរតែយកវាទៅថ្វាយព្រះជាម្ចាស់តែមួយគត់ ហើយអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់បង្កើតបានជាដំណោះ ស្រាយនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់តែងតែប្រើប្រាស់អ្នកដទៃ ជាឧបករណ៍របស់ទ្រង់ សម្រាប់ជួយអ្នកស្វែងរកដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហារបស់អ្នក។

មិត្តភក្តិ និង មនុស្សដែលខ្វល់ខ្វាយ។ អ្នកប្រហែលជាកំពុងចាប់ផ្តើមស្វែងរក មិត្តដ៏ឈ្លាសវៃ និង ល្អស្មោះត្រង់ម្នាក់ (បុគ្គលម្នាក់ដែលអាចជឿទុកចិត្តបានក្នុងការរក្សារឿងសម្ងាត់បាន)។ មិត្តភក្តិ មានគុណ ប្រយោជន៍មួយគឺ មិនជាប់ជំពាក់ខាងអារម្មណ៍នៅក្នុងបញ្ហាឡើយ។ ដោយសារតែគេស្ថិតនៅក្រៅស្ថាន ភាពនោះ គេអាចមើលមកបញ្ហារបស់យើងពីជ្រុងមួយផ្សេងទៀត។ យោបល់របស់គេគួរតែផ្អែកទៅលើការ បង្រៀននៅក្នុងឧគម្ពីរ។

មិត្តភក្តិដែលជាគ្រិស្តបរិស័ទតែងតែអាចជាព្រះពរសម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុងរឿងនេះ។ ក្រុមអធិស្ឋាន ថ្នាក់ថ្ងៃអាទិត្យ និងក្រុមតូចៗផ្សេងទៀត ដែលនៅក្នុងក្រុមជំនុំ អាចធ្វើការចែកចាយ និងអធិស្ឋានរួមគ្នា។ ខ្ញុំបានឃើញ ដំណោះស្រាយដ៏អស្ចារ្យជាច្រើនសម្រាប់បញ្ហាបានកើតមានឡើង ជាលទ្ធផលនៃការអធិស្ឋានរួមគ្នា របស់ក្រុមគ្រួសារនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ដែលមានចិត្តខ្វល់ខ្វាយ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត អ្នកអាចជាមិត្តដែល នរណាម្នាក់កំពុងត្រូវការ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាការសិក្សាមុខវិជ្ជានេះនឹងជួយអ្នក កាន់តែឆាប់ទទួលបានអារម្មណ៍ដឹងពីតម្រូវការរបស់អ្នកដទៃ និង អាចមានសមត្ថភាពកាន់តែប្រសើរដើម្បីជួយពួកគេស្វែងរកដំណោះស្រាយសម្រាប់បញ្ហារបស់ពួកគេ។

អ្នកជំនាញប្រឹក្សាយោបល់។ មានបញ្ហាខ្លះទៀតដែលធ្ងន់ឡើង និង ស្មុគស្មាញខ្លាំងណាស់ដែលមធ្យោបាយដ៏ល្អបំផុតរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងការជួយអ្នកគឺមានតែតាមរយៈយោបល់របស់បុគ្គលដែលមានចំណេះដឹង និង ការហ្វឹកហ្វឺនជាពិសេស។ បញ្ហាខាង ជំងឺ និង ផ្លូវចិត្ត តែងតែត្រូវការជំនួយពិសេសប្រភេទនេះ។ ក៏មានបញ្ហាដែល ពិបាក និង សំងាត់ ដែលមិនគួរនឹងចែកចាយជាមួយមិត្តភក្តិបានទេ ព្រោះពួកគេប្រហែលជាគ្មានចំណេះដឹងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីជួយអ្នកស្វែងរកដំណោះស្រាយដ៏ល្អបំផុតបានឡើយ។

នៅក្នុងករណីនេះ អ្នកគួរតែស្វែងរកយោបល់របស់អ្នកជំនាញ ពីគ្រូគង្វាល អ្នកប្រឹក្សាយោបល់អាជីព គ្រូពេទ្យដែលជាគ្រិស្តបរិស័ទ ឬ អ្នកដទៃបានធ្វើឲ្យកង្វល់របស់អ្នកទៅជាការសិក្សាពិសេសរបស់គេ។ ព្រះជាម្ចាស់អាចប្រើប្រាស់ ការវិនិច្ឆ័យរបស់ពួកគេ ដូចដែលទ្រង់អាចប្រើការវិនិច្ឆ័យរបស់អ្នកផងដែរ។ ត្រូវតែប្រាកដថា អ្នកជ្រើសរើសអ្នកប្រឹក្សាយោបល់ជាគ្រិស្តបរិស័ទ ឬ អ្នកប្រឹក្សាយោបល់ដែលនឹងមិនជំទាស់នឹងគោលការណ៍របស់គ្រិស្តបរិស័ទនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកនោះទេ។

លំហាត់អនុវត្ត

២០ មនុស្សមានអារម្មណ៍ខុសៗគ្នា ទាក់ទងនឹងការចែកចាយពីបញ្ហារបស់ពួកគេជាមួយអ្នកដទៃ។ ចូរសរសេរ ស សម្រាប់ ការយល់ស្រប និង ម សម្រាប់ការមិនយល់ស្រប នៅពីមុខប្រយោគ ខាងក្រោម ដើម្បីជាប្រយោជន៍ក្នុងការធ្វើការវិភាគកែតម្រូវពីអារម្មណ៍ផ្ទាល់ខ្លួន និង បទ ពិសោធន៍របស់អ្នក បន្ទាប់មកធ្វើការប្រៀបធៀបចម្លើយរបស់អ្នកជាមួយនឹង យោបល់ដែល វិជ្ជមាន ដែលយើងបានបង្កើតឡើង។

-ក) ខ្ញុំមិនចង់រំខានអ្នកដទៃជាមួយនឹងបញ្ហារបស់ខ្ញុំនោះទេ។
-ខ) ការសុំជំនួយ ចំពោះបញ្ហាមួយ វាអាចជាសញ្ញានៃភាពទន់ខ្សោយ។
-គ) ខ្ញុំគ្មានមិត្តភក្តិជាគ្រិស្តបរិស័ទណាម្នាក់ដែលខ្ញុំអាចចែករំលែកបញ្ហារបស់ខ្ញុំជាមួយបានឡើយ។
-ឃ) វាពិតជាគួរឲ្យខ្មាសណាស់ ដែលឲ្យនរណាម្នាក់ដឹងថាខ្ញុំមានបញ្ហានោះ។
-ង) ខ្ញុំមិនចែករំលែកបញ្ហារបស់ខ្ញុំក៏ដោយព្រោះតែ មនុស្សមានបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួន គ្រប់គ្រាន់ហើយសម្រាប់ឲ្យគេគិត។
-ច) ខ្ញុំបានរៀនមកថា អ្នកមិនគួរទុកចិត្តអ្នកដទៃជាមួយបញ្ហារបស់អ្នកឡើយ។
-ឆ) មិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំ មិនចង់មកខ្វល់ខ្វាយជាមួយបញ្ហារបស់ខ្ញុំទេ។
-ជ) ខ្ញុំតែងតែទទួលបានជំនួយសម្រាប់បញ្ហារបស់ខ្ញុំពីមិត្តភក្តិជាគ្រិស្តបរិស័ទ។
-ឈ) ខ្ញុំតែងតែបានជួយមិត្តរបស់ខ្ញុំជាមួយនឹងបញ្ហារបស់ពួកគេ។
-ញ) មនុស្សគ្រប់គ្នាសុទ្ធតែមានបញ្ហា ដូច្នេះហើយវាគ្មានអ្វីគួរឲ្យអាម៉ាស់នោះទេ ក្នុងការទទួលស្គាល់ថាអ្នកត្រូវការជំនួយចំពោះបញ្ហានោះ។
-ដ) គ្រិស្តបរិស័ទគួរតែពឹងផ្អែកលើអភ័យឯកសិទ្ធិក្នុងការចែករំលែកសេចក្តីអធិស្ឋានអំពីបន្ទុកក្នុងចិត្តជាមួយនឹងបងប្អូនប្រុសស្រីនៅក្នុងព្រះគ្រិស្ត។
-ច) អ្នកប្រឹក្សាយោបល់ដ៏ល្អៗសំរាប់ នឹងរក្សាទុកបញ្ហារបស់អ្នកនៅជាមួយគាត់ លុះត្រាតែអ្នកសុំឲ្យគាត់ចែករំលែកវាជាមួយអ្នកដទៃ។

នៅក្នុងមេរៀននេះ យើងបានពិភាក្សាអំពីមធ្យោបាយរបស់គ្រិស្តបរិស័ទក្នុងការស្វែងរកដំណោះស្រាយចំពោះបញ្ហារបស់យើង។ នៅក្នុងមេរៀនបន្ទាប់ យើងនឹងពិភាក្សាគ្នា អំពីគោលការណ៍ចម្បងសម្រាប់ការដោះស្រាយបញ្ហា និង របៀបដែលអ្នកអាចយកគោលការណ៍ទាំងនេះទៅអនុវត្តសម្រាប់បញ្ហានៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកផ្ទាល់។ យើងសង្ឃឹមថាការសិក្សានេះ នឹងជួយធ្វើឲ្យជីវិតរបស់អ្នកចម្រើនឡើង និង ជាការលើកទឹកចិត្តមួយសម្រាប់អ្នកផងដែរ។

ការប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួន

សំណួរពហុជម្រើស ១ ចូរជ្រើសរើសចម្លើយល្អបំផុត សម្រាប់បំពេញប្រយោគខាងក្រោមនេះ។

- ១ ការសារភាពបាប រួមបញ្ចូលទាំងការ ទទួលស្គាល់ថា ខ្ញុំបានធ្វើអំពើបាប និង ថា
 - ក) ព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ។
 - ខ) ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងរបស់ខ្ញុំ។
 - គ) ព្រះយេស៊ូគឺជាព្រះអម្ចាស់។
- ២ បញ្ហាសំខាន់បំផុត ដែលខ្ញុំនឹងត្រូវប្រឈមមុខនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំគឺ
 - ក) ភាពអាត្មានិយម
 - ខ) បញ្ហាអំពើបាប
 - គ) ខ្វះការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង
- ៣ ការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ការប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំ ព្រោះ
 - ក) វាផ្តល់មធ្យោបាយដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានរួចពីការផ្ដន្ទាទោសនៃសេចក្ដីស្លាប់បាន។
 - ខ) វាទាក់ទងទៅនឹងអំពើបាបរបស់លោកអដាំ និង និស្ស័យបាបរបស់ខ្ញុំ។
 - គ) គឺជាកស្ថានភាពមួយគត់របស់ខ្ញុំ ថាព្រះគ្រីស្ទគឺជាបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់។
 - ឃ) វាផ្តល់ឲ្យខ្ញុំមានជ័យជម្នះលើបាបបាន។
- ៤ យើងបង្ហាញពីក្ដីស្រឡាញ់របស់យើងសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទបានតាមរយៈ
 - ក) ការនិយាយថា យើងស្រឡាញ់ទ្រង់។
 - ខ) ការមិនព្រមមានចិត្តខឹង។
 - គ) ការជៀសវាងបញ្ហា។
 - ឃ) ការស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។
- ៥ ដោះស្រាយទាំងអស់ដែលអាចធ្វើបាន ត្រូវតែធ្វើនៅក្នុងពន្លឺរបស់
 - ក) សុភវិនិច្ឆ័យ
 - ខ) មនសិការ
 - គ) បទគម្ពីរ
 - ឃ) យោបល់របស់មិត្តភក្តិ

ត្រូវ/ ខុស៖ ចូរសរសេរអក្សរ ត នៅពីមុខប្រយោគដែលត្រឹមត្រូវ និង អក្សរ ខ នៅពីមុខប្រយោគដែលខុស។

-៦ ព្រះគម្ពីរមានផ្ទុក ការណែនាំរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់ ការបញ្ចៀសបញ្ហា។
-៧ ព្រះគ្រីស្ទយាងមកដើម្បី ផ្លាស់ប្តូរក្រឹត្យវិន័យ។

-៨ សេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះគ្រិស្ត ទាមទារឲ្យយើងធ្វើតិចជាងការបង្រៀននៅក្នុងគម្ពីរក្រឹត្យវិន័យសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់។
-៩ ព្រះគ្រិស្តបានបញ្ជាក់ អំពីអ្វីដែលយើងគួរធ្វើ ឲ្យបានច្រើនតាមតែអ្វីដែលយើងគួរធ្វើ។
-១០ ឥរិយាបថដែលខុសឆ្គងអាចធ្វើឲ្យគ្រប់បញ្ហាកាន់តែធ្ងន់ឡើង។
-១១ ការអធិស្ឋាន និង ការនាំផ្លូវពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ មានភាពចាំបាច់តែនៅពេលដែលសុភវិនិច្ឆ័យរបស់យើង បរាជ័យតែប៉ុណ្ណោះ។
-១២ បទបញ្ជាដែលសំខាន់ជាងគេគឺជា ការគ្រប់គ្រងអណ្តាតរបស់អ្នក។
-១៣ ក្រឹត្យវិន័យ គឺត្រូវបានបង្កប់ន័យ ដោយឥរិយាបថនៃក្តីស្រឡាញ់។
-១៤ មនសិការរបស់មនុស្សគឺ ដូចគ្នានឹងការនាំផ្លូវរបស់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដែរ។
-១៥ យើងត្រូវតែរក្សាគ្រប់គ្រងគំនិតរបស់យើង ប្រសិនបើយើងគ្រប់គ្រង ពាក្យសំដី និង អាកប្បកិរិយារបស់យើង។
-១៦ មធ្យោបាយដ៏ល្អមួយ ដើម្បីសាកល្បង យោបល់របស់មិត្តភក្តិ គឺត្រូវដឹងថាវាស្របជាមួយនឹងបទគម្ពីរដែរឬទេ។

ចម្លើយសម្រាប់លំហាត់អនុវត្តន៍

១១ សេចក្តីស្រឡាញ់

១ ពួកគេត្រូវតែសារភាពបាបរបស់ពួកគេ និង សារភាពថាព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទគឺព្រះអម្ចាស់របស់គេ។

១២ សេចក្តីស្រឡាញ់

២ ទ្រង់លើកលែងទោសឲ្យយើង ទ្រង់សំអាត (បន្ទុក) យើង ហើយទ្រង់សង្គ្រោះយើងឲ្យរួចផុតពី ការផ្ដន្ទាទោសនៃអំពើបាប។

១៣ ក) ២) គម្ពីរម៉ាថាយ ២៦:៤១

ខ) ៥) គម្ពីរយ៉ូហាន ១៦:២៤

គ) ៤) គម្ពីរអេភេសូ ៦:១៨

ឃ) ១) គម្ពីរ១កូរិនថូស ១៦:១

ង) ៣) គម្ពីរយ៉ាកុប ៥:១៣

៣ ថាព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសឲ្យព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់ពីសេចក្តីស្លាប់។

១៤ ទ្រង់នឹងបង្រៀនយើង។

៤ សេចក្តីស្លាប់បានចូលមកក្នុងពិភពលោកតាមរយៈអំពើបាបរបស់លោកអដាំ។ ដោយសារតែ យើងមាននិស្ស័យបាបមកពីលោក យើងក៏កើតមកនៅក្នុងអំពើបាបតែម្តង។ ការរស់ឡើងវិញ របស់ព្រះគ្រីស្ទ បានជួយដោះយើងឲ្យរួចផុតពីការផ្ដន្ទាទោសនៃអំពើបាប ដែលជាសេចក្តីស្លាប់ នោះ។ ដោយសារតែព្រះគ្រីស្ទ យើងអាចមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

១៥ ចម្លើយ ក) និង គ) អាចជាដំណោះស្រាយដែលមិនសមហេតុផល។

៥ ជាចម្លើយរបស់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកបានដោះស្រាយបញ្ហានៃអំពើបាបនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ហើយ អ្នកគួរតែអាចឆ្លើយថា បាទ/ចាស ចំពោះគ្រប់ប្រយោគទាំងអស់នេះ។ តើអ្នកឃើញពី ភាពចាំបាច់ ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាដ៏សំខាន់មួយនេះមុនពេលដែលអ្នកទៅដោះស្រាយបញ្ហា របស់អ្នកដទៃដែរឬទេ ?

១៦ ចម្លើយ ក), គ), ង) និង ឆ) ជាឧទាហរណ៍ត្រឹមត្រូវ ។ ចម្លើយ ង) ក៏អាចនឹងទាក់ទង ជាមួយ នឹងមនសិការរបស់យើងផងដែរ។

៦ ទីមួយ ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចស្តាប់បង្គាប់ព្រះគ្រីស្ទបាន យើងត្រូវដឹងពីអ្វីដែលទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យឲ្យ យើងធ្វើ។ យើងអាចរកឃើញ រឿងនេះនៅក្នុងការបង្រៀនរបស់ទ្រង់។ ទីពីរ ព្រះគម្ពីរមានផ្ទុកការ ណែនាំរបស់ព្រះជាម្ចាស់ អំពីរបៀបដែលយើង ជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គួរតែរស់នៅ ដើម្បី មានជីវិតដ៏ជោគជ័យមួយ។

១៧ ខ) ប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះអ្វីដែលអ្នកនិយាយ ត្រូវគ្រប់គ្រងអណ្តាត។

៧ (ចម្លើយរបស់អ្នកប្រហែលជាមិនដូចចម្លើយរបស់ខ្ញុំទាំងស្រុងនោះទេ។ ខ្ញុំបានណែនាំលទ្ធផល ចម្បងខ្លះៗ។ ប្រាកដណាស់ វាពិតជាមានលទ្ធផលជាច្រើនផ្សេងទៀត។)

ក្រឹត្យវិន័យដែលត្រូវបានលើស	លទ្ធផលដែលអាចកើតមានឡើង
ក) ទី១	បញ្ហាក្នុងគ្រួសារ, ការស្លាប់ខាងវិញ្ញាណ, ជាដើម
ខ) ទី៨	បាបរបស់គេនឹងត្រូវបានគេដឹង, មនុស្សគ្រប់គ្នានឹងដឹងពីអ្វីដែលគេបានធ្វើ, ពួកគេនឹងត្រូវបានបណ្តេញចេញពីសាលា, ជាដើម
គ) ទី៧ និង ទី១០	មានអារម្មណ៍អាម៉ាស់មុខ, ប្រពន្ធរបស់គាត់មិនសប្បាយចិត្ត, មានគ្រួសារពីរដែលត្រូវបែកបាក់ ជាដើម
ឃ) ទី៩ និង ទី១០	ខូចឈ្មោះរបស់អ្នកជិតខាងនោះ, នៅពេលដែលអ្នកជិតខាងនោះដឹងពីអ្វីដែលនាងបាននិយាយ, គេនឹងក្លាយទៅជាសត្រូវរបស់នាង ហើយនឹងរកមធ្យោបាយធ្វើបាបនាងដើម្បីជាការសងសឹក ជាដើម

១៨ ប្រសិនបើអ្នកមិនគ្រប់គ្រងអណ្តាតរបស់អ្នក អ្នកនឹងនាំបញ្ហា និង ភាពហិនហោចមកដាក់លើខ្លួនអ្នកហើយ។

៨ ចម្លើយរបស់អ្នក។ តើអ្នកឃើញ អំពីមូលហេតុដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានក្រឹត្យវិន័យទាំងអស់មកឲ្យយើង និង មូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូ និង គ្រូបង្រៀនដទៃទៀតនៅក្នុងសម័យសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី ខំប្រឹងបញ្ជាក់ពីសារៈសំខាន់នៃការស្តាប់បង្គាប់ក្រឹត្យវិន័យទាំងនេះដែរឬទេ?

១៩ ក), គ), ឃ, ច), និង ឆ) ជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ។

៩ ក) ៤) ឯករាជ្យ

ខ) ១) ដោយចេតនា(ចង់ដើរផ្លូវខ្លួនឯង) ឬ ៦) ពេញដោយបាប

គ) ៣) អំណាច ឬ ១) ដោយចេតនា (ចង់ដើរផ្លូវខ្លួនឯង)

ឃ) ២) មិនស្តាប់បង្គាប់

ង) ៧) មិនចេះអត់ទោស

ច) ៦) ពេញដោយបាប

ឆ) ៨) អ្នកបង្កបញ្ហា

ជ) ៥) គ្មានសង្ឃឹម

២០ សង្ឃឹមថាអ្នក មិនបានយល់ស្របជាមួយនឹងប្រយោគ ក) ដល់ ឆ) ហើយយល់ស្របជាមួយនឹងប្រយោគ ជ) ដល់ ច)។

១០

អ្វីដែលជាតួស្រឡាញ់	អ្វីដែលមិនមែនជាតួស្រឡាញ់	អ្វីដែលតួស្រឡាញ់ធ្វើ	អ្វីដែលតួស្រឡាញ់មិនធ្វើ
-អត់ធ្មត់	-អ្នកបំប៉ាន់	-រីករាយនឹងសេចក្តីពិត	-ឈ្នានីសគេ
-ជួយធុរៈគេ	-ប្រព្រឹត្តអំពើថោកទាប	-អត់ឱន	-វាយឫកខ្ពស់
	-ស្វែងរកប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន	-ជឿ	-ចងគំនុំ
	ម្តេចម៉ៅ	-សង្ឃឹម	-អបអរនឹងអំពើទុច្ចរិត
		-ទ្រាំទ្រ	-សាបសូន្យ